

[Svend Andersen]

øget beskyttelse. Hvis det var meningen og det var rigtigt hos Det Radikale Venstre før sommerferien, så må vi også tro, at det er rigtigt nu.

Men vi kan godt få nogle bange anelser. Når ministeren nogle steder i lejelovsforlaget tager hensyn til flertallet og på andre områder fjerner nogle ting, flertallet har gennemført, så må man spørge: er det, fordi ministeren har konstateret, at flertallet ikke længere er til stede? Det kan vi selvfølgelig få svar på, når vi har hørt den første runde af indlederne. Eller er det – endnu værre – sådan, at boligministeren alene har fremsat det her forslag som endnu en gang stor staffage, at boligministeren på forhånd ved: det her er der ikke tilslutning til, men nu har jeg altså vist min gode vilje? Det bliver nedstemt, men så er det altså ikke min skyld, at der fortsat er uro på hele lejelovsområdet. Det vil der være.

Vi skal vide at sige, at det er boligministeren, der først og fremmest har fejlet på dette område, for organisationerne har i hvert fald vist deres gode vilje, og partierne i Folketinget har hidtil også vist deres gode vilje.

Jeg skal så komme med nogle bemærkninger om erhvervslejelovsforlaget.

Her må man erindre sig det, der er sket på hele erhvervslejemålsområdet i den senere tid. Man må nok undre sig over, at det, der er sket, de meget store og voldsomme forhøjelser, som en lang række erhvervslejemål er blevet udsat for, ikke har påvirket ministeren i den anden retning, end det har gjort her. I stedet for at indføre den beskyttelse, som Socialdemokratiet og som vi også er bekendt med at Det Konservative Folkeparti har givet udtryk for skulle være gældende på erhvervslejemålsområdet, går boligministeren den modsatte vej, og indtil nu må vi tro, at boligministeren har regeringen bag sig. Jeg har meget svært ved at tro, at det er en holdning, der kan være dækkende f.eks. i miljøministerens parti, for der er vel intet, der mere præger et miljø i et lokalområde end netop den lille erhvervsdrivende. Det er bageren, der skal betjene f.eks. lejerne i et boligområde, og det er den lille håndværker og den mindre erhvervsdrivende, der skal sørge for, at lokalområdets befolkning bliver betjent på en rimelig måde.

Det, ministeren lægger op til her, er, at det er det lejedes værdi, der skal være afgørende.

Det betyder, at de ejendomme, som bliver indrettet til flotte kontorlokaler og til administrationsbygninger, nu skal være bestemmende for, hvordan lejen skal fastsættes for de lokaler, som stilles til rådighed for den lille håndværker, der skal betjene et område.

Jeg har meget svært ved at se, at det er et forslag, der kan samle flertal, og flertallet er i hvert fald ikke at få hos Socialdemokratiet.

Agnete Laustsen (KF):

Boligen er rammen om vort familieliv og derfor af stor betydning for os alle. Fastsættelse af regler for leje af boliger er en af grundpillerne i boligpolitikken og sammen med byggelovgivningen afgørende for karakteren og standarden af vore boliger.

Danmark kan rose sig af en meget høj boligstandard. Det vil jeg gerne indledningsvis fastslå. Det betyder ikke, at alle har eller kan få deres boligønsker opfyldt, men det faktum, at vi hver i dag har ca. 40 m² boligareal til rådighed, siger dog noget om det niveau, vi diskuterer på.

Ligesom arbejdsmarkedet har boligmarkedet to parter, hvis interesser er indbyrdes afhængige. På arbejdsmarkedet er det arbejdstager og arbejdsgiver, på boligmarkedet grundejer og lejer.

Det er derfor naturligt, at udformningen af de love, som regulerer boligmarkedet, sker i nær kontakt med de organisationer, som repræsenterer disse parter. For så vidt angår de her fremsatte lovforslag gælder endda, at de i meget væsentlig grad bygger på oplæg udarbejdet i fællesskab af de to foreninger: lejernes og grundejernes.

Det vil jeg gerne indledningsvis takke de to organisationer for, takke dem, fordi de siden begyndelsen af 1984 har arbejdet virkeligt seriøst med denne komplicerede og ofte kontroversielle lovgivning. Dernæst vil jeg beklage, at det ikke blev politisk muligt at løse det problem, som blev henlagt til ministeriel afgørelse, nemlig ejerafkastet, som på grund af modstand fra Socialdemokratiet og de Radikale i det foreliggende lovforslag er fastsat uændret til 7 pct. af 15. alm. vurdering, der som bekendt fandt sted i 1973.

Lovforslaget om leje af boliger drejer sig jo om forholdene i den private boligmasse. Det berører ca. 1 million lejere i ca. 400.000 lejemål. Det svarer så nogenlunde til halvde-